

[Socialministeren.]

Beløb skulde være 40 pCt. af Grundbeløbet, og af det overskydende Beløb skulde 60 pCt. fradrages i Renten. Herom siges i Bemærkningerne til § 41 følgende:

„Den Skærpelse af Aldersrentelovens Fradragsregler, som blev gennemført i 1927, var saa vidtgaende, at Reglerne nu ikke opmuntrer til Opsparing eller til i saa vid Udstrækning som muligt at udnytte den tilbageværende Erhvervsevne, men at de snarest virker hemmende i den Henseende. Navnlig naar Fradragsreglerne ogsaa skal finde Anvendelse paa Invaliderentyndere, er det isøjenfaldende, at det ikke gaar an ved saa skræppe Fradragsregler at nedslaa Lysten til saa vidt muligt at arbejde. Men ogsaa for de gamles Vedkommende er det urigtigt at skærpe Fradragsreglerne saa meget, ikke mindst naar det tages i Betragtning, hvor smaa Aldersrentebeløbene i sig selv er. Det hævdes da ogsaa fra flere Sider, at man mange Steder paa Landet og i mindre Byer, hvor man har et mere personligt Kendskab til Rentenyerderne, ser igennem Fingre med de strenge Regler, idet man finder, at de virker urimeligt i det enkelte Tilfælde.

Naar det iagttages, at Fradragsreglerne ikke maa virke hemmende eller for lidt opmuntrende paa Opsparingslyst og Arbejdslyst, maa Afgørelsen af, hvor Grænsen for Fradragsreglerne skal sættes, i øvrigt bero paa en Afvejelse af, hvorvidt man kan gaa inden for de finansielt givne Rammer. Man vil her staa over for Valget mellem en højere Rente og strengere Fradragsregler eller en lavere Rente og lempeligere Fradragsregler. Da Regeringen finder det ønskeligt at forhøje Aldersrenten, anser man det ikke for muligt at gøre Fradragsreglerne fuldt saa lempelige som efter Loven af 1922, men Lovforslagets Regler betyder paa den anden Side en meget følelig Forbedring i Forhold til de gældende Regler“.

Folkeforsikringsloven forhøjede Renten; for Fradragsreglernes Vedkommende skærpede den Forslaget noget, idet det i § 41 blev bestemt, at det fradragsfri Beløb er 40 pCt. af Grundbeløbet, men det er kun for de nærmeste 500 Kr.; man fradrager 60 pCt. af Renten, yderligere Beløb fradrages fuldt ud. Ikke desto mindre er Resultatet blevet noget lempeligere end efter den af de Konservative anbefalede Nedskæringslov af 1927. Ser vi saaledes igen paa 65-aarige Ægtepar i Købstæderne, vil Forholdet være det, at Aldersrenten

standser ved en Indtægt af 1 410 Kr., der giver en Aldersrente paa 69 Kr. aarlig, og et saadant Ægtepar kan altsaa have 1 479 Kr. i aarlig Indtægt. Vil man kort sammenstille Resultatet af den Politik, der har været ført paa dette Omraade, viser det sig, at Aldersrenteloven af 1922 havde milde Fradragsregler, Renten for et Ægtepar i Købstæderne standsede ved en Indtægt af 1 530 Kr., og den højeste Indtægt plus Aldersrente for et saadant Ægtepar blev 1 608 Kr.; Aldersrenteloven af 1927 nedsatte Renten og indførte med konservativ Tilslutning meget strenge Fradragsregler, der for et 65-aarigt Ægtepar i mindre Købstæder medførte, at Aldersrenten standsede ved en aarlig Indtægt af 1 060 Kr., og den højeste aarlige Indtægt plus Aldersrente for et saadant Ægtepar blev 1 129 Kr.; ved Folkeforsikringsloven gør man Situationen op saaledes, at Reglernes Indhold maa afpasses efter, hvad Renten maa koste, saaledes at en højere Rente maa medføre strengere Fradragsregler, medens en lavere Rente taaler lempelige Fradragsregler, og da man forhøjer Renten, kan man ikke gaa tilbage til 1922-Lovens milde Fradragsregler, men man mildner alligevel 1927-Loven, saaledes at Aldersrenten for et 65-aarigt Ægtepar i Købstæderne standser ved 1 410 Kr., og den højeste aarlige Indtægt plus Aldersrenten for et saadant Ægtepar bliver da 1 479 Kr. Jeg kan sige til den ærede konservative Ordfører, at jeg ikke i ringeste Grad er indstillet paa nu at begynde at gaa den Vej, som jo vilde være Vilkaaret for Det konservative Folkepartis Tilslutning, at vi nu paa ny skulde nedsætte Renten for dem, der ingen Indtægt og ingen Formue har, for at kunne skabe lempeligere Fradragsregler for dem, der har Indtægt og Formue.

Endelig udtalte Ordføreren for Det kommunistiske Parti Tilslutning til Loven, men krævede alle Sætser hævet uden at nævne bestemte Beløb. Det er jo efter det gamle Princip, som ingen Mennesker paa Jorden kan slaa ned: Altid 10 Øre mere, end Forgængerer har forlangt; saa er man sikker paa, at man kan blive ved at stille Krav, der er saa store, at de til syvende og sidst slet ikke kan imødekomes.

Jeg skal med disse Bemærkninger indstille, at Lovforslaget faar en velvillig Behandling i dette høje Ting.

Villumsen: Venstres Ordfører, det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen, gav